

RIJEČ STUDENATA

Ljetna psihologijska škola ima svoju dugu tradiciju, ali svakom studentu ona je novost dok je sam ne iskusi. Od početka studija slušaš od starijih studenata da je kolegij drugačiji od ostalih – nema predavanja, pisanja zadaća ni ispita. S druge strane, ono čega ima su neodgovorena istraživačka pitanja, timski rad i svima najdraže – zajedničko putovanje. ☺

Prije nego što smo zaronili u našu istraživačku temu, prvo smo vježbali *na suhom* – prikupljajući podatke od proteklih LJPŠ-ova. Iščitali smo literaturu i pripremali se za provedbu istraživanja baziranog na kvalitativnoj metodologiji koja nam je bila glavna nepoznanica. Međutim, uz stručno vodstvo profesorice Aleksandre Huić i asistentice Antonije Vrdoljak, nepoznanica je ubrzo postala „poznаница“ i obogatili smo se znanjem i iskustvom koje drugačije tijekom fakulteta ne bismo stekli.

Naravno, za uloženi trud, trebalo se nagraditi, i ono naučeno „na suhom“, pokazati u moru. U Šibeniku smo jednako ozbiljno shvatili marljivi rad po danu, kao i kupanje u popodnevnim i druženja u večernjim satima. Našli smo pravi recept za balans poslovnog i privatnog života, a on je vrlo jednostavan: jutarnje sastanke s laptopima zamijeniti za picigin na plaži popodne. Zvuči idealno, zar ne? U lijepom sjećanju nam je naša LJPŠ iz Šibenika. Toliko da joj posvećujemo jednu pjesmu:

U sred srpnja, teška vrućina,
stiže vesela ekipa do Šibenika.
Sunce, plaža, more, milina;
uživamo nas petnaest sretnika.

Od devet do pet rad i red,
a onda pravi zaokret:
picigin, kupanje, sladoled,
a u sumrak noćni susret.

Brod naš na Zlarin plovi,
no tamo struja ne gori.
Društvo nam čine galebovi.

A kad se Fićo s nama izbori,
čekaju ga novi putovi,
dok more za nama žubori.

Ana Marija Nogolica
u ime svih studenata sudionika 34. Ljetne psihologijske škole